

Peter F.
Meurs elder
a Hetvenektől

Próbálkozz tovább!

„[H]a megalázkodnak előttem és hisznek bennem, akkor erőssé teszem számukra a gyenge dolgokat” (Ether 12:27).

Még fiatal voltam, amikor a szüleim csatlakoztak az egyházhoz. Egy kis gyülekezethez tartoztunk Ausztráliában. Édesanyám zongorázott az istentiszteleten, de csak néhány himnuszt tudott eljátszani. Én is tanultam zongorázni. Amikor hétéves lettem, a gyülekezeti elnök megkért, hogy játsszak az istentiszteleten.

Zongorázás közben néha a rossz billentyűt ütöttem le. Ilyenkor sírtam. Nagyon félénk és ideges voltam, de egyre csak gyakoroltam. Jól akartam játszani a himnuszokat. Ma már nagyon szeretek zongorázni! Az összes himnuszt el tudom játszani. Az új-zélandi misszióm során is egy kis gyülekezetben szolgáltam. Nem volt senki, aki tudott volna zongorázni, ezért egy éven keresztül én orgonáltam és zongoráztam. Áldás volt számomra, hogy megbirkóztam a féltimmemmel. Azt is lehetővé tette, hogy másokat is megáldjak.

Kisfiúkoromban a beszéd is nehezemre esett. Dadogtam. Nehéz volt mindenki előtt megosztani a bizonyosságomat. Néha, amikor beszélni próbáltam, könnyekben törtem ki. Segítségképpen papsági áldásokat is kaptam. Anya és apa nagyon bátorítottak. Végül aztán megáldattam azzal, hogy világosabban és magabiztosabban tudtam beszélni.

Az idegesség viszont még ma is megvan. Ijesztő volt odamenni az emelvényhez és beszélni az általános konferencián! Ugyanakkor nagyon erőteljes volt ott a lelkeség. Felemelő és megnyugtató érzés volt. Bámulatos volt.

Ha félénk vagy, vagy nehezedre esik beszélni, ne add fel a próbálkozást! Még ha továbbra is küszködsz, akkor is hallanunk kell, amit mondani szeretnél. Sok embert áldhatsz meg azokkal a dolgokkal, amelyeket csak te tudsz kimondani! ■